

Sbor Českobratrské církve evangelické v Horních Počernicích

Sborový dopis 3/2017

ročník XVI.

vánoční číslo vychází 10. prosince 2017

Marie řekla: „Duše má velebí Pána a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli, že se sklonil ke své služebnici v jejím ponížení ... rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně, vladaře svrhl z trůnu a ponížené povýšil, hladové nasytil dobrými věcmi a bohaté poslal pryč s prázdnou.“

Evangelium podle Lukáše 1, 46–48 a 51–53

Milé sestry, milí bratři,

Mariin chvalozpěv je preludiem biblického vyprávění o narození Spasitele. „Duše má velebí Pána.“ Vánoční evangelium nás na prvním místě zve, abychom se připojili k Mariinu chvalozpěvu a děkovali Pánu Bohu za to, že je tu ještě jiná moc než moc, kterou v tehdejších i dnešním světě reprezentují silní a mocní. Mariin chvalozpěv je určený Pánu Bohu, ale zároveň se v něm dostávají do středu pozornosti ponížení, lidé na okraji a všichni ti, se kterými se ve společnosti síly, moci a výkonu příliš nepočítá a kterých přibývá i dnes. Je to signál, že celý život Pána Ježíše a jeho jednání s lidmi ukáže k tomu, že se Pán Bůh právě k takovým lidem sklání a záleží mu na nich. A snad právě v modlitbách, ve zpěvu i při společném slavení Večeře Páně můžeme tomuto tajemství Božího sklonění ke všem lidem, které je nejhlubším smyslem adventu i Vánoc, nejlépe porozumět a prožít radost, že mezi ně smíme patřit i my.

Ve své písni inspirované tímto chvalozpěvem vyjádřil bratr farář Miloš Rejchrt adventní a vánoční naději takto: „Má duše Boha velebí, chválu vzdává. Pánem je nejen na nebi, buď mu sláva. Opuštění budou slouti lidem tvým, poníženým dáváš vládnout královstvím.“ Z Mariina chvalozpěvu ale zaznívá také

zkušenost biblických svědků, kteří Boha právě takto poznávali a chválili už dávno před ní. Můžeme v něm zaslechnout slova starozákonních proroků i žalmistů. Bůh Abrahamův, Izákův a Jákobův, Bůh, který slyšel nárek zotročených Izraelců v Egyptě a ujal se jich v jejich nouzi a trápení. Bůh žalmistů, kteří v ponížení volali jeho jméno. Bůh, který se rozpomenul, rozpomíná a bude navěky rozpomínat na své milosrdenství. Marie zpívá radostný chvalozpěv o Božím milosrdenství, o dobrosrdečnosti Boží, se kterou se k nám lidem Bůh sklání od pokolení do pokolení. „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi: Bůh v nich má zalíbení.“

A tak spolu s generacemi těch, kdo nás ve víře už dávno předešli, smíme zpívat a děkovat, že se k nám Pán Bůh právě takto sklonil a sklání. „Bůh křehký, zranitelný a přece mocný, silný, věrný“, zpíváme ve vánočním spirituálu „Bůh se sklonil k nám“. Bůh mocný a přece bezbranný, Bůh náročný, a přece neskonale milosrdný. Bůh s námi v Kristu, v jeho narození, ve svědectví celého jeho života, v jeho odpuštění na kříži i v jeho vzkříšení. Toto tajemství Boží blízkosti a Božího přebývání mezi námi v Kristu slavíme o Vánocích spolu s Marií.

Její chvalozpěv ale zároveň ukazuje, že se tento milosrdný Bůh protiví všem pyšným a soudí každou touhu po moci nad druhými lidmi: „Rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně, vladaře strhl z trůnu a ponížené povýšil, hladové nasýtil dobrými věcmi a bohaté poslal pryč s prázdnou.“ „Až do prachu srážíš mocné na trůnu a odnímáš pyšným meč i korunu. Pro lačné stůl hojný připravenný máš, žíznivým pak plný kalich naléváš“, zpíváme v písni Miloše Rejchrtá.

Boží milosrdenství není neutrální. Straní těm, kdo jsou na ně skutečně odkázáni a staví se proti pyšným, kteří jsou si sami sebou příliš jistí. Vzpomeňme na podobenství o marnotratném synu a jeho bezchybném, a přece tak tvrdém starším bratrovi. Boží milosrdenství nás v životě vždycky povede k tomu, abychom poctivě zápolili se vším, co v našem jednání vyrůstá z různých podob pýchy a tvrdosti. Bude nám vždycky také připomínat, abychom nezapomínali na lidi na okraji a byli ostražití všude tam, kde se měřítkem společenské prosperity nestává postavení a práva slabých a znevýhodněných, ale pouze úspěch, zdraví a ekonomický zisk.

Až to malé ohrožené dítě Boží vyrostе, bude jednat právě tak. Pyšní mu neporozumějí a bude jim trnem v oku. Zato lidem s prázdnýma rukama před Bohem nabídne společenství, odpuštění a novou radost. A vždycky bude tak trochu jednostranně fandit těm slabším, na které druzí zapomněli, bude na

straně plačících a toužících po spravedlnosti, na straně těch, kdo usilují o pokoj a těch, kdo vědí, že Ježíše sami potřebují. Ti v něm i dnes poznávají Spasitele, kterého je nám v našem světě třeba jako světla soli. K jejich chvalozpěvu víry se v našich adventních a vánočních bohoslužbách i při společenství kolem stolu Páně můžeme připojit i my.

Zvu vás jménem staršovstva k našim bohoslužbám a přeji pokojné prožití svátečních dnů.

Petr Firbas, kazatel sboru

Anketa mezi členy nového staršovstva (2. díl)

Nové staršovstvo našeho sboru se ustavilo po jarní volbě a červnovém slibu. Formou odpovědí na několik anketních otázek nastínili presbyteři představy o své práci a pohledy na sbor. Navazujeme na minulé číslo s odpověďmi nově zvolených členů staršovstva Alice Chamrádové, Ivy Mrklasové a Víta Pudlovského přinášíme druhou část ankety s kurátorem Martinem Hruběšem, Hanou Seho a Štěpánem Zbytovským:

1. Přijal/a jsi pověření k presbyterské službě v našem sboru. Co pro Tebe osobně toto pověření znamená?

Hana Seho: *Pověření vnímám spíš jako přiznání důvěry, vyjádření respektu ze strany sester a bratří ve sboru a přijetí zodpovědnosti. Nevnímám volbu za staršího příliš vznešeně, je to jen úkol a možnost udělat pro společenství něco navíc, dát něco z toho, čím jsem byla obdarována.*

Martin Hruběš: *Ti, kteří mě volili, mi důvěřují, a to zavazuje. Očekává se ode mě starostlivost o sbor i jednotlivé jeho členy. Osobně je to pro mě i apel vést občanský slušný život.*

Štěpán Zbytovský: *Že patřím ke skupině, která se má starat a být pozorná k problémům a výzvám sboru. A že si na to mám nacházet čas, kterého se nám zdánlivě nedostává, ale máme ho plnost.*

2. Která oblast sborové práce je Ti zvlášť blízká a chceš se jí jako člen/ka staršovstva více věnovat?

Martin Hrubeš: Věnuji se hraní, zpěvu, občas i vedení bohoslužeb, v tom vidím své poslání. Jako kurátor nesu, přinejmenším teoreticky, odpovědnost za všechno, co se ve sboru děje. Po dalších svých možných aktivitách nepátrám, úkoly přicházejí samy :-).

Hana Seho: Myslím, že v mém případě je to tak zřejmé, že to není třeba pojmenovávat. Ale přece jen – chci se přičinit ze všech sil o to, aby místo, kde slavíme bohoslužby, bylo co nejhezčí. Také se trochu starat o to, aby vše v domě fungovalo a bylo nám v něm dobře.

Štěpán Zbytovský: Jde asi spíš o drobnosti, jak se naskytanou. Tisková příprava tohoto i dalších sborových dopisů třeba. Rád bych přispěl k tomu, abychom s Petrem i Májou Firbasovými prožili pěkný jejich poslední rok v HP – a abychom našli kazatele s podobnou mírou oddanosti povolání k našemu sboru.

3. Co považuješ za silnou stránku života našeho sboru? Co Ti v životě našeho sboru chybí, co považuješ za jeho slabinu?

Štěpán Zbytovský: Myslím, že náš sbor je docela otevřený dovnitř i navenek – tak jsme ho ostatně zažili i my, když jsme do něj přišli. Na množství nehledíme (laskavost a sdílení božích darů jsou možné v jakémkoli počtu), ale někdy může být přece jen omezením.

Hana Seho: Za silnou stránku považuji, že je to takové normální obyčejné fungující společenství, kde jeden respektuje druhého a problémy se řeší s chladnou hlavou a se srdcem na pravém místě. Mně osobně chybí společné zpívání (jaké zde bylo několik podzimů s hornopočernickou ekumenou).

Martin Hrubeš: Jsem vděčný za dosavadní finanční samostatnost našeho sboru. Jsem vděčný, že v naší malé skupině lidí se najdou odborně zdatní a obětaví financí, projektant/stavař. Jsem vděčný za rodiny s dětmi, které sbor berou za svůj. Jsou mezi námi lidé, kteří navazují vztahy a skupinu drží pohromadě. To všechno však může rychle pominout.

Za největší sílu považuji Ducha, který nás spojuje a nese dál. Slabinou je nízký počet aktivních členů a z toho částečně plynoucí malá účast na sborových akcích mimo hlavní bohoslužby, nedostatek kandidátů do staršovstva, velmi omezené možnosti sboru angažovat se sociálně. Výhledově, v horizontu přibližně 15 let hrozí i ztráta samostatnosti. Slabinou, ovšem relativně snadno odstranitelnou, je i zastaralost sborových webových stránek.

Ohlédnutí za listopadovou křestní nedělí

V neděli 12. listopadu jsme byli v naší modlitebně svědky křtů Vasilky a Lyudmila Lyubchových a jejich dvou dcer Vanesy a Dzhuliany.

Manželé Lyubchovi nás pak pozvali ke společnému obědu, a tak jsme mohli strávit větší část neděle spolu s nimi a jejich přáteli. Byla to pro celý náš sbor radostná událost a posílení vzájemného společenství. Vyprošujeme celé rodině Lyubchových Boží požehnání.

Adventní a vánoční modlitby

Pane,
přišel jsi mezi nás v takové tichosti,
že jsem si tě ani nevšiml....
Bez halasu a okázalosti,
jako ten poslední,
služebník všech,
a přece jsi naplnil čas a vesmír!
Ztišením se sluší tebe chválit teď
a vždycky.

Pane Bože,
přišel jsi do tohoto světa jako malé dítě
a celý jsi ho změnil.
Udělal jsi v něm místo pro každého.

Pro každé dítě, pro dospělé,
pro lidi, kteří k nikomu nepatří.
Pro ty všechny jsi byl mezi lidmi,
aby každý z nich,
každý z nás mohl zažít na sobě tvou lásku,
tvé pochopení,
tvé přijetí.

Světlo do našich dnů
Světlo do našich životů
Světlo přemáhající smrt
Světlo dávající naději
Světlo v Betlémě – a Světlo na Golgotě
... a bylo nám dáno ...
Jako by nám tím nebylo dáno všechno.

Bože, nejsme s to vyjádřit díky za to,
co se v Kristu událo.
Nejsme s to pochopit,
kolik lásky a bolesti je vtěsnáno do okamžiku,
kdy se Slovo stalo tělem...
Nejsme s to žít plným životem bez tvého Světla.

Prosím proto o jediné:
o Světlo i pro nás,
v nás
a s námi

Jaké Vánoce budou u města Calais?

Poté, co byl uprchlický tábor v Calais srovnán se zemí, není slyšet, že by se tam něco dělo. Opak je však pravdou. Dobrovolníci vydávají až 2500 teplých jídel denně. Je už zima a ti, co přišli na pár dní pomoci, si navlékají další vrstvy oděvů a rukavice, aby mohli pracovat. Jak ale mají přežívat muži, ženy a děti, kteří nemají co na sebe? Někteří nepřežijí.

Policie jedná brutálně. Uprchlíci si budují přístřešky, které zhruba každé tři dny policie bourá, stříká na obyvatele slzný plyn a když jsou oslepení, je jejich skromný majetek ukraden. Proto se uprchlíci posouvají hlouběji do lesů, aby našli jakési bezpečí.

Pro pomocné organizace je pak velmi těžké k nim dopravit základní potřeby, jako potraviny v konzervách a přikrývky. V poslední době 76 procent uprchlíků, včetně starých lidí, žen i rodin s dětmi, byly policií lůžkoviny odebrány.

Nell vzpomíná na svůj víkend s uprchlíky: Bylo mi dopřáno strávit nedělní odpoledne se skupinkou mladých mužů. Bylo vidět, že mrznou a jsou zoufalí. Co mě ale naprosto dostalo, bylo, jak byli jemní a štedří. Když jsme si s nimi povídali

a smáli se, nabízeli nám sušenky a oříšky. Nám v teplém oblečení a po obědě nasyceným. Na rumišti s dalšími dobrovolníky hráli fotbal. Když jsme se vraceli do hangáru, jeden z nich nás prosil, ať ho v pronajatém mikrobuse schováme. Pověděl nám, že se o překonání Kanálu pokoušejí každou noc a pravidelně si cvičí, aby stěsnaní v malém prostoru vydrželi pět až šest hodin. Také nám řekl, jak to moc bolí, když se jim do očí dostane pepřový sprej, ale prý si už na to začínají zvykat.

Měli jsme možnost se podívat do města Calais. Vypadalo úplně normálně se zářícími vánočními světly a lidmi užívajícími si teplé sobotní večere se sklenkou vína. Nikdo by neřekl, že asi kilometr odsud jsou tisíce trpících lidí. Nikdo ani nemrkne.

Ted', když už jsem doma a když jsem si v hlavě uspořádala, co jsem o minulém víkendu zažila, vidím život jinak. Nemohu ospravedlnit zbytečné utrácení. Co se vánočních dárků týká, jsem zoufalá, že jich hromadu dostanu a jiní mají tak malinko.

Nikdo si nezaslouží luxus, když jiní zápasí o život. Neměli bychom si myslet, že máme nárok na víc než jiní jen proto, že jsme byli zplozeni za neviditelnými hranicemi, které byly kdysi zakresleny a stále se na nich bezohledně lpí.

Už nedovedu předstírat, že jsme civilizovaní lidé, když snášíme, že jiní takto trpí. Když děti musí spát v mraze a mladí muži odmítají pohorky, protože by se jim před policií hůř utíkalo. Když se za mrazu u silnice myjí v ledové vodě, aby si zachovali důstojnost.

Až večer ulehnete v bezpečí domova do své teplé postele, pomyslete na ty, kteří si takový luxus ani nedovedou představit a kteří dennodenně zápasí o život zachraňující pomoc.

(Ze záznamu dobrovolnice Nell z Oxfordu z 28. listopadu 2017 z angličtiny převala Daniela Bíšková)

Meditace o víře a rozumu

Gerd Theissen: *Poeticko-kritický katechismus*

Co je víra v Boha?

Víra
je bezpodmínečná důvěra,
že náš život
uprostřed všech věcí
má smysl.
Smysl je to,
co dává odvahu žít.

Víra
věří Bohu,
který nicotu povolává k bytí
a celý svět
naplňuje smyslem.

Víra nevěří ve svět
takový, jaký je,

nýbrž ve svět, jaký by skrze Boží vůli
být mohl.

Víra
nespoléhá na to,
že všechno dopadne dobře samo
sebou,
nýbrž na to, že dobro můžeme ko-
nat
i proti odporu
v nás
a ve světě.

Víra je svazek s Bohem,
který chce svět naplnit
smyslem.

Co je víra v trojjediného Boha?

Víra v Boha
je jako světlo
důvěry,
které osvěcuje stvoření.

Víra v Ježíše Krista
je jako světlo
v noci,
v níž zmírání důvěra.

Víra v Ducha svatého
je jako světlo
svítání,
když povstává nová důvěra.
Stopy tohoto světla
nacházíme
postupně v dějinách:

Izrael objevil
jednoho a jediného Boha.
Ježíš překonal
vinu a smrtelnou úzkost
Boží Duch
spojuje lidi
v celém světě.

Avšak ve svém původu
se veškeré světlo prostupuje;
Všechno je vztah
jako v rodině.
Proto mluvíme o Bohu
v obrazech
jako o Otci
Synu a
Duchu
svatém.

Sborový program v prosinci 2017

neděle 3. 12.	1. adventní bohoslužby v 9.30 s Večeří Páně
neděle 10. 12.	bohoslužby v 9.30, po skončení loutková hra skupiny Zhlavydrát
neděle 17. 12.	bohoslužby v 9.30 s vánoční hrou Dobrý den, pane Matouši, dobrý den, pane Lukáši
neděle 24. 12.	Štědrý den, bohoslužby s dětmi v 9.30
pondělí 25. 12.	Hod Boží vánoční, bohoslužby v 9.30 s Večeří Páně
neděle 31. 12.	Silvestr bohoslužby v 9.30
neděle 7. 1. 2018	první bohoslužby v novém roce v 9.30 s Večeří Páně

Zkoušky vánoční hry: v neděli 10. 12. po skončení loutkové hry

v sobotu 16.12. v 10. 00 na faře

Biblické hodiny: 6.12. na faře v 18.30, 13.12. u Eliášových v Klánovicích
v 17.00, 20.12. na faře v 18.30

Staršovstvo: úterý 12.12. v 19 hodin na faře

Konfirmační příprava: vždy v pátek v 15 hodin

Bohoslužby v Domově seniorů v Dřevčicích: 13.12. a 27.12. v 10.15

Výuka v Zelenči: vždy v pondělí ve 12.45

Výuka ve škole Ratibořická: vždy ve středu v 15 hodin

Do všech shromáždění našeho sboru jste srdečně zváni!

Úřední hodiny kazatele: úterý 16:00–17:30, čtvrtek 9:00–11:00.

Adresa farního sboru: Třebešovská 2101/46, Praha 9 - Horní Počernice, PSČ 193 00

Bankovní spojení: č. ú. 2400484971/2010, Telefon sboru: 733 424 080

Mobil kazatele: 776 303 960, Mobil kurátora: 737 645 375, 602 160 117

www stránky sboru: <http://horni-pocernice.evangnet.cz>